

Pohjois-Norja:

Tämä kertomus kulkee kahdessa rinnakkaisessa maailmassa: Pohjois-Norjan kalasäilyketehtaalla Retkutsenkot säättävät omia bisneksiään, ja Kainuussa Jim yrittää selvitä kaupungintalon nuorisoharjoittelusta, Reijon naljailusta ja omista hätävalheistaan. Molempia yhdistää sama levoton huumori, jossa pienetkin kommellukset kasvavat suuriksi näytelmiksi.

Igor ja Ivan käyvät silloin tällöin Brandzerien luona Sukevalla. Vierailut ovat Jimille juhlahetkiä, sillä Ivan on opettanut hänelle kyrilliset aakkoset ja jonkin verran venäjää.

Retkutsenkot asuvat yhä Kirkkoniemellä.

Kalasäilyketehtas Ice Sea King A/s tuottaa selvää voittoa, vaikka onkin matalasuhdanne.

Silloin tällöin perjantai ja lauantai-iltaisina Retkutsenkot tapaavat järjestää Ravebileitä kalasäilyketehtaan varastorakennuksessa, jotta Ruijan nuoriso pysyisi kotikonnuillaan ja tulevaisuudessakin heillä olisi työntekijöitä.

Igor ja Ivan istuvat samassa konttorihuoneessa, koska tehtaalla on huonosti toimistotiloja.

Konttorirakennuksen laajentaminen ei olisi kannattavaa, koska silloin menetetään tiloja itse tehtaan puolelta.

Igorista on tullut oikea työmyyrä, ja hänen hermonsä alkavat olla riekaleina. Jo lukemattomia kertoja Ivan ja Boel ovat kehottaneet häntä ottamaan asiat rennommin, mutta se menee kuuroille korville.

Kun Igor stressaantuu tai ärsyyntyy, hänen kätensä alkavat nykiä ja kasvoille nousee pelottava sinipunainen sävy. Boelia hirvittää, jos Igor menettäisi itsehillinnän ja kävisi jonkun kimppuun.

Avioeroa hän ei kuitenkaan halua ottaa, koska rakastaa Igoria yli kaiken.

Kerran Boel sai eräältä työkaveriltaan nipun niin kutsuttuja aggressiolappuja, oranssin paperilappuvihko. Ajatus on yksinkertainen: kun ärtymys nousee, vihkosta repäistään yksi lappu, runtataan se palloksi ja heitetään päin seinää, jolloin kiukku muka viilenee. Boel antoi laput miehelleen ja kehotti häntä käyttämään niitä, mutta Igor sujautti ne povitaskuunsa ja alkoi käyttää niitä muistilappuina.

Ivan on yhä poikamies ja asuu Igorin ja Boelin luona. Silloin tällöin hän on käynyt tansseissa, muttei kuitenkaan löydä elämän kumppania.

Töissä kalasäilyketehtaan yhteisessä konttorissa Igor ja Ivan tapaavat kuunnella radiota, joka on Igorin selän takana.

Eräänä päivänä radionauhurissa olikin kasetti päällä. Kun puhelin yhtäkkiä soi, Igor ei tajunnut kasetin soivan, vaan painoi radion virtanappia. Radio menikin päälle entistä kovemmalla, ja Igorin kasvoille nousi pelottava sinipunainen sävy. Lopulta hän kiskaisi johdon irti seinästä, jotta toosa viimein hiljenisi. Puhelun aikana Igor otti aggressiolaput esiin ja runteli yhtä lappua ja sitten heitti sen huoneen toiseen päähän.

Ivania huvitti, kun hänen veljensä sai melkoisen hepuli kohtausten yhden ainoan radion takia. Hänellä oli vaikea pidättää naurua.

Marraskuu 1993, Kainuu:

Marraskuussa 1993 työvoimatoimiston erityisosastolta ilmoitettiin, että Jim saa harjoittelupaikan Kajaanin kaupungintalon vahtimestariosastolta. Uutinen jännitti häntä, sillä tuleva työpaikka sijaitsee kaupungin painon seinän takana — aivan Reijon valtakunnan vieressä, ajatteli Jim samalla, kun kuunteli työterapeuttiaan. Mitähän Reijo mahtaisi tuumata, kun mä palaan kaupungintalolle, ajatteli hän.

Eräänä päivänä Jim kävi työterapeutti Raili Virran kanssa katsomassa tulevaa työpaikkaa.

Kun Jim ja Raili Virta olivat tulleet vahtimestariosastolle, niin silloin aivan Igoria muistuttava Jussi Lintuvuori toivotti Jimin tervetulleeksi. Jussilla on alaspäin kaareutuva nenä, siis oikea koukkunokka ja leuan alla lyhyt parta, ajatteli Jim itsemielessään.

Nyt Jussi esitteli juurta jaksain vahtimestariosaston työtehtävät ja kertoi, että siellä lajitellaan kaupungintalon, vanhusten palvelutalojen, koulujen sekä päiväkotien postia.

Jimistä työtehtävät vaikuttivat mielenkiintoisilta. Jimin ei tarvinnut paljoakaan esittäytyä, koska Jussi muistaa hänet kesätyön ajoilta.

Kesätoissa Jim ja Jussi näkivät toisiaan painon kahvihuoneessa, kun Jim oli piirtelemässä ja Jussi oli syömässä savustettua makrillia. Silloin he eivät olleet mitenkään tekemisissä toistensa kanssa, koska Jussi oli vahtimestariosastolla ja Jim oli painolla.

Kun Jussi oli kertonut kaiken oleellisen vahtimestariosaston työtehtävistä, niin silloin Jussi kävi osaston konttorissa sanomassa toiselle vahtimestarille, Marja Kuposelle, että Jim on täällä tänään. Marja oikein juoksu jalkaa tuli tervehtimään Jimiä. Marja pitää Jimin hersyvistä huumorintajusta. Jussi kehotti Jimiä poikkeamaan painon puolelle tervehtimään Reijoa. Painon puolelle Jim käveli sydän kurkussa asti pomppien, ihan kuin kävelisi leijonan kitaan. Jim päätti näyttellä Reijolle, että hänestä on tullut kova jätkä, eikä enää sorru piirtelemään. Raili Virta tuli Jimin perässä painon puolelle.

Kun Jim ja Raili olivat tulleet painosaliin, niin silloin valkoiseen Kajaanin-aiheiseen T-paitaan pukeutunut Reijo Lillukka tuli käsi ojossa tervehtimään. Vähän myöhemmin Reijo otti esiin Jimin kesätyönaikaiset piirustukset ja selaili niitä Railin edessä. Jimiä hävetti. Hän oli varma, että Raili ajattelisi hänen saavan pian potkut täältäkin. Jimin otsa rypistyi: "Piirustukset joutaa roskeen!" Reijolta pääsi räkänauru: "Jim on jostaki kumman syystä alakanu pelekäämään piirustuksiaan..." Jim otti piirustukset ja pudotti ne lähimpään roskakoriin, vaikka Jim olisikin ottanut piirustuksensa mukaan, niin sillä ei kuitenkaan olisi ollut mitään merkitystä, koska piirustukset olivat vain kopioita, ja alkuperäiset ovat jossain Reijon kätöksissä.

Kaupungintalon aulassa Raili kysyi Jimiltä: "Pahastuitko niistä piirustuksista?" Jim kohautti olkapäitään ja vastasi: "En välitä niistä... Oli lapsellista piirrellä töissä!" Myöhemmin Jimiä kadutti, että oli vastannut näin. Oikeastaan Jimin olisi kuulunut valittaa, että Reijo panttaa piirustuksia, ja ei suostu niitä luovuttamaan. Tällä hetkellä Reijolla ei olisi mitään asetta, jolla alkaisi painostaa, koska Jim on pessyt oman *likapyykkinsä*. Ehkä Jim on liian sinisilmäinen.

1994 tammikuu, Kajaanin kaupungintalo:

Jim aloitti kaupungintalon vahtimestariosastolla kuukauden pituisen harjoittelun, jota jatketaan, jos kaikki menee hyvin. Jim päätti näyttää, että nyt hänestä on tullut rehtityömies, eikä ala leikkimään työpaikalla. Jo muutaman viikon kuluttua vahtimestari Jussi Lintuvuori kehui Jimiä, koska tämä tekee työtehtävät hyvin ja oma-aloitteisesti.

Jimin lisäksi osastolla on toinenkin harjoittelija: venäläinen, tummaruskeahiuksinen aika laiha mutta pitkähäkö Joanna Karjalainen. Hän on suurin piirtein Jimin ikäinen. Tyttö opetti Jimille muun muassa postikierroksen. Jim kiinnitti huomiota Joannan paljaisiin sääriin, mutta muuten hän jäi hänelle etäiseksi. Joannalla oli erikoisen mallinen nenä ja tuuhea, kihara tukka. Joanna jutteli enimmäkseen Marjan kanssa. Jussilla ja Joannalla näkyi olevan joitakin erimielisyyksiä. Silloin tällöin Joanna jutteli myös Jimin kanssa. Hän kysyi muun muassa Jimin isän nimeä, johon Jim vastasi, että se on Raimo, jolloin Joanna kuuli väärin ja naurahti: "Mita? Raivo?" Jolloin Jim kertoi kirjain kirjaimelta, ja silloin Joanna vihdoinkin tajusi.

Jim tapasi syödä kaupungintalon lounasravintolassa, joka on osittain yksityisomistuksessa. Ravintolan omistaja on vaaleahiuksinen, kaksikymppinen Moona Kallio. Hän tapaa kerran viikossa tulla painolle jättämään seuraavan viikon ruokalistat kopioitavaksi.

Eräänä päivänä Jim jutteli Reijon kanssa, ja puheeksi tuli, että Moona on kaunis nuori nainen. Reijo naurahti: "Oot sie rakastunu Moonaanki! Sie oot kyllä yliseksuaalinen ja rakastut vaikka naisten polokupyörään!" Jim vastasi, ettei ole yhtään kummallista, jos jätkä ihastuu kauniiseen tyttöön. Reijo nauroi: "Ylleensä ei oookkaan kummallista, mutta se on vuan saakelin kummallista, kun sie oot kysseessä!"

Silloin tällöin Jim yritti taivutella Reijoa antamaan takaisin kesätyön aikaiset piirustukset, mutta Reijo vain jankutti, että ne ovat mukavia muistoja ja niissä ei olisi mitään pahaa.

Jimistä tekee pahaa, kun Reijo panttaa näitä lapsellisia töherryksiä, eikä suostu niitä pois antamaan. Jim katuu katkerasti, että oli piirrellyt kesätyöissä. Jos ei olisi, niin silloin Reijo suhtautuisi häneen eri lailla. Jim yritti kaikkensa, jotta Reijo ymmärtäisi asian vakavuuden, ja antaisi jokaisen kappaleen.

Hän kertoi Reijolle, että oli ollut töissä keskussairaalan hallintopuolella, ja sieltä oli saanut potkut, ja juuri piirtelyn takia. Reijo pyöritteli päätään. "sehän on tyypillistä sua!" eikä antanut piirustuksia. Reijo ei osaa yhdistää kesätyönaikaisia piirustuksia keskussairaalan potkuihin.

Reijo huokasi samalla kun nojasi valkoiseen kopiokoneeseen: "Piirustuksesi olj eräänlaista *sosiaalista harjoittelua*..." Jim kysyi, että miten niin sosiaalista harjoittelua, johon Reijo: "Se oon mie, joka on soanu sut rauhoittumaan. Kesätyöissä sie olit ihan pirullinen..."

johon Jim: "Faija on saanut minut rauhoittumaan tai sitten se oli keskussairaalan Antti..." nyt Reijolta pääsi räkänauru: "Kuule, faijas on epäonnistunut siun kasvatuksessa, ja kyllä se vuan niin on, että mie oon soanu sut aisoihin!"

Oikeastaan Reijo ei tiedä kasvatuksesta mitään, koska hän itsekin on melko epäkohtelias. Esimerkiksi kun joku työkavereista tarjoaa kahvileipää, niin heti ensimmäisenä Reijo on rohuamassa suurimman palasen, ja toiset saavat tyytyä vähempään. Kun Reijo puolestaan tarjoaa, niin silloin hän sanoo: "Eläkee sitten kiitelkö, vuan tarjotkoo!"

Joanna lopetti maaliskuun alussa, koska ei tullut toimeen Jussin kanssa.

Maanantaisin Joanna tapasi tulla töihin myöhästyneenä, koska oli edellisenä iltana juhlinut.

Jonkin aikaan Joanna seurusteli painaja Lauri Lehdon kanssa, mutta sitten hänkin kyllästyi häneen.

Jonkin aikaa Jussi Lintuvuori oli vahtimestariosaston päällikkönä, mutta edellisvuonna hän joutui luopumaan virasta. Hänen ideansa olivat muiden mielestä liian erikoisia, ja hänellä oli taipumus tehdä tavallisistakin asioista merkillisiä.

Uudeksi osastopäälliköksi tuli hintelän olinen Veikko Hallikainen. Tässä kerran Lauri leikillään nosti oikean käden yläetu viistoon ja tervehti Veikkoa, ja silloin Veikko ärähti, ja oli saada raivokohtauksen. Lauri ei tiennyt, että Veikko on naimisissa saksalaisen kanssa.

Yhä Jussi kuvittelee olevansa pomo, ja pakkautuu määräämään työkavereita, ja juuri sen takia Joanna lopetti.

Jussi tapaa auttaa kaupungintalon naispuolisia virkailijoita, ja erityisesti kaupungintalon vastaanottoluukulla työskentelevää Pirjo Ollikaista, vaikkei se kuulu hänen työtehtäviinsä.

Vahtimestari Marja Koposta ottaa päähän, kun Jussi saattaa jättää postit lajittelematta ja menee Pirjoa auttamaan.

Eikä tässä kaikki: lähes päivittäin Jussi rykii kurkkuaan repien. Kuulostaa siltä, että oksennus olisi tulossa. Tätä hän on harrastanut jo useita vuosia. Siitä on tullut jo tapa.

Hän itse väittää rykimisen johtuvan kaupungintalon huonosta ilmastoinnista.

Rykiessä hän jopa komentaa itseään olemaan hiljaa.

Lähes päivittäin Jussin vaimo Birgitta tapaa soittaa tai tulla miehensä työpaikalle juttelemaan heidän yksityisasioistansa, ihan kuin he eivät voisi puhua kotona työpäivän jälkeen. Myös Jussin ja Birgitan murrosikäiset tyttäret, Elli ja Susanna, tapaavat tulla isänsä työpaikalle juttelemaan. Heillä ja Birgitalla on luki- ja kirjoitus vaikeuksia, ja käyvät lukihäiriöistenyhdistyksessä. Jussi tapaa auttaa yhdistyksen toiminnassa. Hän on jopa lahjoittanut vahtimestariosaston huonekaluja yhdistykselle. Jussi selvästi kuvittelee olevansa päällikkö.

Maaliskuun lopulla vahtimestariosastolla aloitti uusi harjoittelija: chileläinen Rosita Fuego.

Huhtikuussa tuli vielä kolmas harjoittelija: eritrealainen Rabia Mohammed.

Kaiken tämän takana oli Jussi Lintuvuori, joka yritti tällä tavoin kiillottaa kilpeään. Marjaa tilanne otti todella pattiin, sillä Jussi oli hankkinut osastolle enemmän harjoittelijoita kuin töitä riitti. Postia lajitellessa lokeroitten eteen syntyi tungos, kun liian moni yritti tehdä samaa tehtävää yhtä aikaa.

Toukokuussa Jussi onnistui jälleen ottamaan uuden harjoittelijan: nuoren Sanna Savolaisen, jolla on omituista ihottumaa käsissään. Häneen Jussi kiintyi niin, että he saattoivat jopa mennä kahvihuoneeseen kesken työnteon rupattelemaan, ja siellä he olivat jopa tunnin.

Jussi tapaa nuolla henkilöstökonttorin päälliköiden takapuolia, jotta he hankkisivat lisää harjoittelijoita osastolle, perusteluna, että silloin olisi koko ajan riittävä miehitys. Nyt on ainakin riittävästi porukkaa, miltei liikaa.

Painajat vitsailivat, että nyt vahtimestariosasto on oikea ulkomaalaisvirasto: ensin oli venäläinen, ja sitten tuli saksalainen, chileläinen, afrikkalainen ja jopa itse savolainenkin, vitsaili Lauri.

Silloin tällöin Jim poikkesi painon puolelle juttelemaan Reijon kanssa. Joskus hänellä oli mukana pakettikärri, jolla hän jakelee paketteja eri osastoille.

Eräänä kevätpäivänä sattui pieni haaveri, kun Jim työnsi pakettikärriä ulos painolta. Kärriin etukulma osui lajittelukoneen veiviin, ja veivi räsähti poikki.

Reijo sattui kuulemaan, että jokin räsähti poikki, ja meni katsomaan, että mitä Jim on tällä kertaa saanut aikaan. Kun Reijo oli nähnyt rikkinäisen veivin tyngän, niin silloin hän alkoi päivitellä:

"Voe sie oot kyllä surkee! Nyt tämähi kone on ihan sökönä!" johon Jim änkytti: "Voihan siitä tyngästä veivata..." johon Reijo: "Mie luulen, että kohta alotan taas maanperusteellisen painostuksen!" Jim poistui painolta, jotta Reijo rauhoittuisi.

Silloin tällöin Reijo muistuttaa rikkinäisestä veivistä, ja kysyi, että milloin Jim aikoo sen korvata. Reijo laskeskeli, että se tulisi maksamaan tosi paljon. Itse asiassa Reijo vain laski leikkiä eikä oikeasti vaatinut korvausta, koska lajittelukone toimii moitteettomasti veivin tyngälläkin, ja toiseksi kone on melko vanha ja kulunut.

Tästä lähtien Jim yritti välttää tulemasta kärryjen kanssa painolle, ettei vain kärry uudestaan töksähtäisi mihinkään.

Silloin tällöin Reijo vihjaili haluavansa tulla Jimin luokse kahville, mutta Jim ei uskaltanut kutsua häntä. Töissä Jim käytti silmälasia, kotona ei, eikä hän halunnut selitellä asiaa. Vielä enemmän häntä pelotti, että Reijo kertoisi papalle ja mamalle kesätyön kommelluksista tai tuoreesta veivijutusta. Jim ei halua tuottaa vanhemmilleen huolta — eivätkä vanhemmat edes tunne Reijon tuhtia huumoria.

Työpäivän päätteeksi Jim menee ulos painon kautta, jossa hän hetkisen rupattelee Reijon kanssa. Kun hän on avaamassa ulko-ovea, niin silloin Reijo huudahtaa: "Nähhään sitten illalla puoli seittämän aekaan!" niin silloin Jim kääntyy ympäri ja sanoo: "Tänään et voi tulla koska mulla on tapaaminen Guntherin kanssa..."

Aluksi Reijo uskoi Jimin väitteen, mutta Jim innostui liioittelemaan Guntherin ominaisuuksia niin pitkälle, että jäi lopulta kiinni valehtelusta. Silloin Reijo päivitteli, että kohta Jim ei enää tietäisi edes omaa nimeään.

Reijolle Jim ei oikein pysty valehtelemaan, koska tämä on samalla aaltopituudella ja tuntee Jimin läpikotaisin. Jim on yrittänyt epätoivoisesti saada Reijon uskomaan hänen hätävalheeseensa, että hän olisi Guntherin kanssa, ja on jopa väittänyt Guntherin uhanneen viiltää hänen autonrenkaansa, jos hän ei olisi tämän kanssa. Tähän Reijo tapaa naurattaa:

"Ootko sie tosissas tuommosten *hämäräveksojen* seurassa?" johon Jim vastasi, ettei Gunther ole hämäräveksa, vaan ihan hyvä kaveri.

Todellisuudessa Gunther ei varmasti menisi viiltelemään autonrenkaita.

Reijo on yrittänyt arvailla syytä miksi hän ei saa tulla Jimin luokse kahville. Eräänä päivänä Reijo kysyi Jimiltä: "Mikä siinä on niin vaarallista, ettet sie piästä vanahoo työkaverias kahville?" Reijo latasi kopiokoneen paperimakasiinin ja jatkoi: "Kaet se isä-Raymond keittää pontikkoo... ahaa, sen tähenkö mie en sua tulla!" ja Reijon silmät alkoi loistaa ja Jimille tuli hätä selittää: "Pontikan keittäminenhan on laissa kielletty..." johon Reijo nauroi: "Te sakemannit viis veisaatte laesta. Sehän nähtiin toesen muailmansovan loppuvaiheessa, kun työ mänittä ja poltitta puoli Lappia..." Jim sanoi loukkaantuneena: "Tuo oli kyllä ihan törkeästi sanottu!" Reijo nauroi niin että hänen valtava vatsansa hytkyi: "Tuliko mamman pikkupojulle paha mieli... tuleppa Reijo-seän polovel..."

Keväällä Jim väitti Guntherille, että syksyllä hän aloittaisi poliisikorkeakoulussa. Gunther todella uskoi Jimin valheisiin. Jim tulee vanhetessaan yhä taitavammaksi valehtelijaksi. Hän voi jopa valehdella saamatta omantunnontuskia. Valehdellessaan Jim laskee eräänlaista leikkiä ja ei näe siinä mitään pahaa, ja sen tähden omaantuntoon valehtelu ei vaikuta.

Elokuussa kesälomien päätyttyä Reijo kysyi Jimiltä: "Entäs mitenkä siellä naisrintamalla mennee... joko sie oot saannu pilluu?" Jim vastasi: "Tottahan toki mulla on jo pimu, ja lukemattomia kertoja olen nainut." Reijo kysyi tyttöystävän nimeä, johon Jim "Ööh... tuota... se on yksi Vera Eerikäinen..."

Eräänä päivänä Jussi Lintuvuori antoi Jimille Pamela Andersonin kuvan. Kuvan takapuoli on valkoista pahvia, siis ensi näkemältä kuva näyttää tavalliselta valokuvalta.

Painolla käydessään Jim näytti Pamelan kuvaa Reijolle ja sanoi: "Tässä näet mun rakkaan Veerani...kuvan otin nyt kesällä Paltaniemen uimarannalla..." Reijo katsoi hetken kuvaa ja sitten meni suurentavan kopiokoneen luokse ja suurensi kuvan, jotta näkisi keltaisen tekstin tytön punaisessa uimapuvussa. Reijo antoi kuvan Jimille ja naurahti: "Siinääh lukkoo Baywatch!" Jim mukamas vilkaisi kuvaa ja sanoi: "Kas kummaa, kun en tullut ajatelleeksi, että Veralla on Baywatch uimapuku..." Reijo pyöritteli päätään: "Ei se oo mikään Veera, sehä on ilimiselevä Pamela Anderson... Voe raato, kun sie valehtelet! Kohta sie et tiijä enää ies ommoo nimmees!" Jim änkytti: "Kyllä tämä on Vera Eerikäinen... ja kuva on todella otettu Paltaniemen uimarannalla!" Reijo naurahti: "Vanahoo painajoo ei noin vuan höynäytetä..."

Kotona Jim katseli kuumeisesti valokuva-albumiaan, että olisiko siellä parempia kuvia. Hänellä ei ole yhtään sopivaa kuvaa. Perhealbumissa olisi muutama kuva Ulrikasta, mutta sitä hän ei voi näyttää Reijolle koska kuvassa on Ulrikan lisäksi Raimo ja Ruben pelaamassa krokettia Brandzerien puutarhassa kesällä 1992.

Syksyllä vahtimestariosastolla aloitti jälleen uusi harjoittelija, vaikka osastolla on jo paljon väkeä. Tämä uusi harjoittelija on pitkäkasvuinen lyhytvaaleatukkainen Niina Arola, johon Jim ihastui silmittömästi. Jim on aivan hulluna blondeihin, erityisesti N-kirjaimella alkaviin naisten nimiin. Kun hän näkee jonkun nuoren blonditytön, niin heti hän tuntee kevättunteita, vaikka olisikin syksy. Nytkään Jim ei tohtinut paljastaa tunteitaan, koska keskussairaalan potkut ovat vielä tuoreessa muistissa. Jimin harmiksi Niina lopetti lokakuussa, koska tämä sai vakituisen työn Helsingistä.

Perjantai-iltaisim Jim tapaa soittaa Guntherille puhelinkopista ja väittää olevansa Helsingissä. Kotinumerosta hän ei voi soittaa koska silloin Gunther näkisi numeronäytöstä Brandzerien puhelinnumeron. Jim ei totta toisesta ole mikään pässi, vaikka siltä välillä tuntuu. Jim haluaisi matkapuhelimen mutta sellaiset ovat tuhtottoman kalliita, vaikka perhe on monimiljonääri.

Igor ja Ivan:

Samaan aikaan kun Jim yritti kaupungintalolla esittää asiallista ja kunnollista harjoittelijaa, Retkutsenkojen elämä kulki aivan toisenlaisia rataa. Igor ja Ivan olivat laajentaneet kalasäilyketehtaan ympärille omalaatuisen liiketoimintaverkoston, jossa romuautot, Ravebileet ja salanimet kuuluivat samaan pakettiin.

Retkutsenkot ovat tulleet koviksi liikemiehiksi ja silloin tällöin he käyvät Helsingissä asti ostamassa käytettyjä autoja, sellaisia, jotka muuten menisivät romuttamolle. Autot he rahtaavat omalla hinausautollaan Pohjois-Norjaan, jossa he kunnostavat ne ja myyvät Ice Sea Kingin työntekijöille työautoiksi. Kalasäilyketehtaan edessä heillä on pienimuotoinen autokauppa. Helsingissä käydessään Retkutsenkot eivät pelkää etsiä autoja, vaan järjestävät myös Ravebileitä vanhoissa tehdashalleissa. Useimmiten he vuokraavat tilat Kaapelitehtaalta. Heillä on muutama luottohenkilö, jotka välittävät nuorisolle tiedon Ravebileistä. He eivät esiinny Ravebileitä järjestäessään oikeilla nimillä, vaan he käyttävät erilaisia peitenimiä kuten *Molskaya-Men*. Luottohenkilökään ei tiedä heidän oikeaa nimeään. He ovat oppineet olemaan anonyymeja, jos DDR:ssä asuessaan. Sielläkin he paljastuivat, ilmeisesti joku kusipää ilmiantoi, on Igor asiaa pohdiskellut.

Tehdashallien vuokrasopimuksiin he kirjoittavat kyrillisillä kirjaimilla Molskaya Men. Vuokran he maksavat heti käteisellä, ettei tarvitse antaa kotiosoitteita. Ravebileet ovat useimmiten perjantai- ja lauantai-iltaisim.

Helsinkiin mennessä ja sieltä tullessa Retkutsenkot tapaavat piipahtaa Sukevalla. He ovat onnistuneet tartuttamaan Ravekuumeen Jimiin, joka hädin tuskin on toipunut mafiakuumeestaan. Silloin tällöin perjantai-iltaisim Jim lähtee Retkutsenkojen mukaan Helsinkiin järjestämään Ravebileitä ja etsimään romuautoja. Retkutsenkot luottavat Jimiin, koska hänhän on Raymondin poika ja on innokas kokeilemaan uusia asioita. Jimissä on sopivasti liikemiehen verta sekä mafiatyylä. Näin ainakin Igor ja Ivan ovat asian ilmaisseet.

Helsingissä he yöpyvät hotelleissa. Jim saa jopa oman huoneen, ettei kuulisi kaikkea pimeistä liikehommista. Kerran Retkutsenkot yrittivät myydä hasista, mutta sen myynnin he lopettivat heti alkuunsa, koska huomasivat myymisen olevan hyvin riskialtista. Ravebileissä he tapaavat myydä Raymondin keittämää pontikkaa. Pullojen etiketit Raymond on itse tehnyt, muttei tietenkään mitään nimiä eikä muita osoitteita kuin; *Sukevan kipakkaa - Sukeva Aquavit*.

Helsingistä Jim lähettää Guntherille postikortin, johon hän kirjoittaa, että hyvin menee poliisikorkeakoulussa. Jimillä oli todella tuuria, että pääsi ihan oikeasti käymään Helsingissä ja näin voi vahvistaa valhettaan. Hän ei tule ajatelleeksi, ettei Helsingissä ole poliisikoulua. Myöskään Gunther ei sitä hoksaa.

Ravebileissä Jim soittaa teknomusiikkia. Retkutsenkot ovat ostaneet valtavat määrät teknolevyjä, ja Jimistä tekno on ihan mukiinmenevää musiikkia: rytmikästä ja sopivasti sähkökkää. Ravebileissä Jim käyttää peitenimeä *Urho Kukkola*, jonka hän on poiminut omasta Kukkola-kertomuksesta.

Kertomus on eräänlainen omaelämäkerta, jossa hän itse esiintyy Urhona. Siinä sivussa hän kirjoittaa Arrow-kertomusta. Arrow-kertomus on hiukan tuhdimpaa luettavaa. Kukkola-nimen hän on keksinyt Pohjois-Suomen karttaa katsoessaan, jolloin katse osui Kukkola-koskelle.

Ravebileet Jim aloittaa mikrofoniin örähtäen: "This is DJ Urho Kukkola Finland and now I'm playing techno music and Welcome to Rave..." ja vääntää soittimien volyymit täysille ja teknojumputus täyttää vanhan teollisuushallin. Nuoriso alkaa tyytyväisenä tanssia. Igor ja Ivan vahtivat ovella, etteivät viranomaiset tulisi paikalle. He ovat varautuneet poliisirynnäkköön. Silloin he juoksisivat Jimin luokse ja ottaisivat hänet mukaan ja pakenisivat takakautta. Heillä oli todella tuuria, etteivät viranomaiset saaneet vihiä laittomista Ravebileistä. Se oli suorastaan ihme, sillä Kaapelitehtaan tiloissa toimi myös konttoreita ja lehtien toimituksia.

Jimistä on todella jännittävää olla tiskijukkana näin isossa diskossa, joksi hän itsemielessään sitä kutsuu. Joihinkin kappaleisiin Jim on miksannut omaa laulua ja örähdyksiä. Lähes joka kerta tiskijukkana ollessaan hänen korvissaan soi harhaääni; Rayo, täynnä ääntä, mysteeriääni... Tämän hän sanoo heti mikrofoniin samalla, kun teknon jumputus täyttää tämän vanhan Kaapelitehtaan teollisuushallin.

Pääkaupunkiseudun kouluissa on alkanut kiertää huhu mahtavasta tiskijukasta nimeltä Urho Kukkola. Siitä Jim ei paljoakaan hyödy, koska hän ei voi paljastaa oikeaa nimeään. Igor ja Ivan ovat vannottaneet hänelle, ettei mitään nimiä läpälässynlää.

Ivan tapaa hoitaa tarjoilun ja pontikan myynnin. Igor vahtii ovella kuin mikäkin gorilla. Hän katsoo, ettei kenelläkään ole huumeita mukana. Jos on, niin silloin hän takavarikoi kamat ja huuhtelee alas vessanpytystä.

Retkutsenkojen auto on pysäköity hotellin parkkihalliin. Kaapelitehtaalte he menevät vuokra-autolla, jonka he vuokraavat nimellä Molskaya Men kyrillisillä kirjaimilla.